

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69690 van 19 november 1997

A. 53.609/VIII-241
(voorheen VI-11.473)

In zake : **FAYMONVILLE** Monique,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Gulden Vlieslaan 68/9
1060 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Martine VAN ASSCHE, advocaat,
Voorzittersstraat 28
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 10 september 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Monique FAYMONVILLE de nietigverklaring vordert van de ministeriële beslissing van 12 juli 1993 die haar de beoordeling "Goed" toekent en het beroep verwerpt dat ze heeft ingesteld tegen de vermelding "Goed", op 15 mei 1992 door de studieprefect aangebracht op de beoordelingsstaat;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEBRA, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1995 waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee wordt belast het onderzoek voort te zetten en een aanvullend verslag op te maken;

Gezien het aanvullende verslag van de heer DEBRA, eerste auditeur;

Gelet op de beschikking van 17 januari 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 september 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 oktober 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE WOLF, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. LEVERT, loco Mr. VAN ASSCHE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster, lerares algemene vakken (Germaanse talen) aan het atheneum van Stavelot, kreeg sedert 27 mei 1981 de beoordeling "zeer goed".

2. Met ingang van 1991 worden herhaaldelijk ongunstige feiten vermeld op verzoeksters persoonskaart. Die feiten worden weergegeven in een bijzonder verslag opgemaakt op 14 mei 1992 door de atheneumprefect. Op 15 mei 1992 kent hij verzoekster de beoordeling "goed" toe om de in het bijzonder verslag vermelde redenen.

3. Aangezien de prefect op 3 juni 1992 die beoordeling heeft gehandhaafd, heeft verzoekster op 15 juni beroep ingesteld.

4. Op 19 mei 1993 heeft de raad van beroep, na het horen van de prefect en van verzoekster, met zes stemmen tegen één geoordeeld dat de beoordeling "goed" niet gerechtvaardigd was en dat bijgevolg aan de betrokkene de beoordeling "zeer goed" behoorde te worden toegekend. Het advies van die raad van beroep wordt onder meer als volgt gemotiveerd :

" Overwegende dat uit het onderzoek van de op de persoonskaarten vermelde feiten blijkt dat er een wanverhouding bestaat tussen die feiten en de gevolgen die ze hebben wat het niveau van de toegekende beoordeling betreft; dat de dubbelzinnige aard - zie de vermelding op de persoonskaart van 10 september 1991, waarin het schoolhoofd de woorden "misverstand tijdens de vergadering" gebruikt en de vermeldingen op de persoonskaarten van 14 oktober 1991 en 5 mei 1992, waarvan niet kan worden nagegaan welke van beide versies van de gebeurtenissen die respectievelijk worden gegeven door de verzoekster en door het schoolhoofd, de juiste is - de ongepastheid - zie de vermelding op een andere persoonskaart van 5 mei 1992 met betrekking tot een inspectieverslag dat geenszins officieel is - en de emotionele aard ervan - zie feiten vermeld op de persoonskaart van 15 mei 1992 die een afspiegeling zijn van de excessen van een

zenuwoorlog tussen beide protagonisten-, de indruk wekken dat ze niet voldoende bewezen of ernstig zijn om een wijziging in negatieve zin van die vermelding te rechtvaardigen; dat die feiten bovendien geenszins repetitief zijn, gesteld dat men ze in aanmerking wil nemen;

Overwegende evenwel dat niet kan worden verhuld dat een gespannen toestand blijft heersen tussen verzoekster en haar schoolhoofd; dat het feit een vertrouwenwekkende maatregel te nemen ten gunste van verzoekster niet betekent dat haar tekortkomingen door de vingers worden gezien; dat het, wel integendeel, gaat om een waarschuwing aan de betrokkene opdat ze ophoudt blijk te geven van bepaalde onverantwoorde gedragingen die blijken uit haar betrekkingen met haar rechtstreekse hiërarchische meerdere; dat zulks haar bij wijze van laatste waarschuwing behoort te worden bevestigd".

5. Op 12 juli 1993 heeft de minister besloten zich niet aan te sluiten bij het advies van de raad van beroep om de volgende redenen :

" Gelet op de lichtzinnige wijze waarop Mevr. FAYMONVILLE omgaat met de dienstnota's en de dienstonderrichtingen toepast waarvan bewezen is dat ze ervan kennis gekregen heeft (verwijzing naar haar schriftelijk bezwaar van 12 mei 1992 met betrekking tot de persoonskaart van 5 mei 1992, waarin wordt vastgesteld dat ze het overzicht van de geziene leerstof niet binnen de gestelde termijn heeft overhandigd);

Overwegende dat, zoals blijkt uit de dossiers betreffende de persoonskaarten van 10 september en 14 oktober 1991, ze gedurende het schooljaar 1991-92, tot tweemaal toe betrapt is op een tekortkoming inzake de verantwoordelijkheid die ze draagt voor de bewaking van de kinderen die ze onder haar hoede heeft;

Overwegende dat de vermelding op een persoonskaart van 5 mei 1992 van het inspectieverslag dat de beoordeling "goed" heeft toegekend, als ongunstig feit aanvaardbaar is in zoverre ze gepaard gaat met een reeks beschouwingen van het schoolhoofd qualitate qua, waarvan de ene, met name het ontbreken van verbeteringen in de schriften van de leerlingen, trouwens geenszins is betwist naar aanleiding van het nochtans lijvige schriftelijke bezwaar (5 bladzijden) dat verzoekster heeft ingediend;

Overwegende dat de beoordelingsvermelding "zeer goed" de meest gunstige vermelding is die een lid van het onderwijzend personeel kan krijgen;

Overwegende dat de vermelding "goed" de vermelding is die er onmiddellijk onder komt;

Overwegende dat in dit geval, gelet op de voormelde bezwaren, die objectief bewezen zijn, het beter was de beoordelingsvermelding "zeer goed" niet te handhaven, wilde men de betekenis ervan niet uithollen";

Overwegende dat verzoekster een middel, het derde van het verzoekschrift, inzonderheid ontleent aan de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling van de feiten; dat ze betoogt dat de motivering van de bestreden handeling niet deugdelijk en kennelijk onredelijk is; dat ze de juistheid van de haar ten laste gelegde feiten betwist;

Overwegende dat de bestreden handeling tegen verzoekster inbrengt dat ze tot tweemaal toe betrapt is op tekortkomingen inzake de verantwoordelijkheid die ze draagt voor de bewaking van de kinderen, waarbij wordt verwezen naar de persoonskaarten van 10 september en 14 oktober 1991; dat de raad van beroep in verband met de feiten vermeld op de eerste van die kaarten, erop heeft gewezen dat de prefect zelf gewag gemaakt heeft van een misverstand; dat de raad van beroep, wat de feiten vermeld op de tweede persoonskaart betreft, heeft geoordeeld dat het niet mogelijk is na te gaan welke van de respectievelijk door verzoekster en het schoolhoofd gegeven versies van de feiten de juiste is";

Overwegende dat noch uit het administratief dossier, noch uit de motivering van de bestreden handeling kan worden opgemaakt in welk opzicht door de raad van beroep niet bewezen geachte grieven door de Minister als juist in aanmerking genomen zijn kunnen worden; dat die grieven bepalend zijn, aangezien ze de verantwoordelijkheid van de Franse Gemeenschap inzake de

bewaring en de bewaking van de leerlingen ter discussie kunnen stellen; dat de verwerende partij, door inzonderheid te steunen op die verwijten, de bestreden handeling heeft gegrond op motieven waarvan ze de juistheid niet aantoot en dat ze bijgevolg dezelfde beslissing zou hebben genomen indien ze er geen rekening mee had gehouden; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het van geen belang is de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, aangezien deze geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de ministeriële beslissing van 12 juli 1993 die aan Monique FAYMONVILLE de beoordeling "Goed" toekent en het beroep verwerpt dat ze heeft ingesteld tegen de vermelding "Goed", op 15 mei 1992 door de studieprefect aangebracht op de beoordelingsstaat.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 zevenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.